

מ"ת 29398/07/17 - מדינת ישראל נגד אלירן וקנין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 29398-07-17 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
מדינת ישראל

25 ספטמבר 2017

נגד
המשיב
אלירן וקנין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אסעד
ב"כ המשיב - עו"ד גד זילברשלג
המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בפניי כתב אישום כנגד המשיב המייחס לו עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, ולצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.
 2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום **8.7.17** בשעה 19:00 באזור תחנת הדלק "דלק" בכניסה לעיר ג'לג'וליה, נהג המשיב כשהוא לבדו ברכב מסוג מיצובישי, ואותה עת נשא והוביל ברכב נשק מסוג תמ"ק "קרלו גוסטב" בתוך תיק שהיה מנוח על השטיח של מושב הסמוך לנהג.
 3. ביום **9.7.17** נעצר המשיב, ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום 30.7.17.
- ביום **30.7.17** קבע בית משפט זה (כב' הש' מרשק) כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב והוא הופנה לצורך קבלת תסקיר.
- ביום **22.8.17** התקבל תסקיר שירות המבחן הממליץ על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בפיקוח הוריו, והוא הופנה לתסקיר משלים לצורך בחינת אחיו ואחותו כמפקחים נוספים בעניינו.
- ביום **4.9.17** הופנה המשיב לקבלת חוות דעת היתכנות מאת מנהלת האיזוק האלקטרוני בנוגע למקום מעצרו המוצע.

בדין מיום **11.9.17** התקבלה חוות דעת היתכנות חיובית מאת המנהלת בנוגע למקום מעצרו.

4. בתסקיר שירות המבחן מיום **16.8.17** המליץ השירות על המשך מעצרו של המשיב בפקא"ל בבית ההורים ובפיקוחם, לצד צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

בתסקיר משלים מיום **30.8.17** חזר השירות על ההמלצה הנ"ל, ואף אישר את אחיו ואחותו של המשיב כמפקחים נוספים לסירוגין לצד ההורים.

5. מטיעוני המבקשת עולה כי אין להורות על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני לאור טיב העבירה וחומרתה.

מדובר בכתב אישום בגין נשיאת כלי התקפי בנסיבות שלגביהן רב הנסתר על הגלוי.

נקבע כי קיימות ראיות לכאורה, וקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית - וחובה על המשיב לסתור אותה.

בטרם בחינת החלופה שהוצעה, יש לבחון 2 מבחנים: האחד של מסוכנות המאפשרת חלופה, והשני - האמון שיש לתת במשיב.

למשיב עבר פלילי בגין איומים, וכיום יש הסלמה במעשיו והוא נושא נשק - ולכן מידת האמון שיש לתת בו היא מוגבלת חרף העובדה שהוא חזר לבית המשפט לאחר ששוחרר.

התסקיר בא בהמלצה סופית על מעצר ואיזוק - אבל אין מדובר בתסקיר חיובי ברמה המצדיקה סטייה מהפסיקה המורה שבעבירות נשק יש צורך בטעמים מיוחדים כדי להצדיק מעצר שאינו מאחורי סורג וברית, וטעמים אלו אינם מתקיימים דנן.

מהתסקיר עולה כי המשיב ממוקד בשלילת כל קשר המיוחס לו בתיק, ואינו מפנים את חומרת מעשיו.

החשוב מכל הוא כי קיימת למשיב נגישות לנשק, באופן המעיד על מעורבות עבריינית וקשרים עבריינים.

נקבעה לו מסוכנות בינונית ללא טעמים מקלים.

בבש"פ 5187/17 - דובר על קטין בגיר בן 19, ללא עבר פלילי שביצע עבירה דומה בהליך בתיק הנוער שהסתיים בלי הרשעה, אך סוגיית האמון ועצם חומרת המעשה הובילה למעצרו עד תום ההליכים, עררו נדחה בעליון, ועל כן נכונים הדברים אף בתיק דנן.

הגם שהחלופה המוצעת הומלצה ע"י שירות המבחן - הרי שהמשיב אינו צולח את המשוכה של התרשמות

חובית ממנו עצמו.

בתסקיר הראשון- שירות המבחן ציין במפורש כי המשיב מתקשה לבחון את הבחירות בחייו, עסוק בניסיון ליצירת רושם חיובי ומציין את הנוקשות החשיבתיות. השירות התייחס לנתונים אלו גם ביחס לעבירה בה הורשע ב- 2011 כאשר הוא מדגיש שיתוף פעולה חלקי ביותר.

המסוכנות נקבעה כבינונית, ויש למעשה הסלמה במעשים המיוחסים לו מאז ההרשעה ב- 2011 עד היום.

בנסיבות אלה החלופה צריכה להיות הדוקה, בעוד שהחלופה בבית ההורים ובפיקוח האחים אינה הדוקה דייה ביחס למסוכנות הנשקפת ממנו.

צוינה גישה מגוננת של ההורים וההתרחשות שהם לא ערים לבחירות הבעייתיות בהתנהגותו. אמנם המליץ שירות המבחן על ההורים והאחים - אך אי אפשר לומר שהתרחשות זו חובית באופן מלא, ואינה מפחיתה ממסוכנותו.

לעניין מקום החלופה- המשיב עצמו טען שנסע לג'לג'וליה ביוזמתו, מביתו, ולשם גם התכוון לחזור - כך שהחלופה המוצעת אינה הולמת.

פסיקת בימ"ש העליון מהעת האחרונה, קובעת כי בעבירות שיש בהן עילת מעצר סטטוטורית אין מקום לאיזוק אלקטרוני, ויש לעצור את הנאשמים בגין עבירות אלה מאחורי סורג ובריא, במיוחד בעבירות נשק.

כך, בבש"פ 5981/17 - דובר בנאשם ללא עבר פלילי, כאשר בעניינו לנאשם יש הרשעה אחת בגין איומים משנת 2010. גם שם יוחסו עבירות בנשק, וביהמ"ש העליון לא הורה על מעצר באיזוק.

בבש"פ 1366/17 - דן בעבירות בהן יש עילת מעצר סטטוטורית.

בבש"פ 5187/17 - חזר בימ"ש העליון על ההלכה כי כשמדובר בעבירות נשק אין לשחרר אלא בנסיבות חריגות במיוחד.

הגם שביהמ"ש הנכבד בחן את הדברים, שלח לתסקירי שירות המבחן והתקבלה חוות דעת היתכנות תקינה, מדובר בעבירה חמורה שאין לשחרר ממעצר בגינה.

חומרת העבירה ועילת המסוכנות הסטטוטורית, לצד הפסיקה שרק במקרים חריגים ניתן לשקול סטייה ממעצר עד תום ההליכים בעבירות מעין אלו- מביאה למסקנה כי יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

6. מטעוני המשיב עולה כי לאחר מתן ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו הופנה המשיב לקבלת תסקירים, ובימ"ש אף קבע כי יש לבחון העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בהחלטת בימ"ש מיום **30.7.17** צוין כי העובדה לפיה שוחרר המשיב לזמן קצר מאוד בבימ"ש השלום ונעצר

בשנית בערר לבימ"ש המחוזי והתייצב לדיונים- מגבירה את האמון בו אך לא במידה המביאה לשחרורו על אתר, והורה על קבלת תסקיר בעניינו.

התסקיר שהתקבל המליץ על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, שאפשרי וראוי במקרה הנוכחי, וכן המליץ להטיל עליו צו פיקוח למשך 6 חודשים.

המשיב אינו מנהל אורח חיים עברייני, וטוען לחפותו.

ב- 2011 הורשע בגין עבירת איומים, ונגזר עליו מע"ת. אין לו עבר פלילי מכביד. המשיב שוחרר במעצר הימים על ידי כב' השופט מורנו לאחר הגשת הצהרת תובע וביהמ"ש המחוזי הורה לעצור אותו, וכב' השופטת מרשק קבעה כי יש בכך כדי להגביר אמון והשופט פורג החליט לעבות את מארג הפיקוח ושלח אותו שוב לשירות המבחן אשר שוב התרשם והמליץ על שחרורו ועל החלופה המוצעת.

לגבי הפסיקה שהוצגה ע"י המבקשת - זו אינה רלוונטית דן הואיל ובבש"פ 1366/17 - שירות המבחן לא המליץ על שחרור וקבע כי אין ביכולת המשמורנים המוצעים להציג גבולות לנאשם.

בבש"פ 5981/17 -דובר במספר כלי נשק, ובמקרה שאדם עובר עבירות נלוות נוספות, ניסה לברוח מהמשטרה, התפתח מרדף תוך סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, ועל כן גם לא רלוונטי למשיב.

מדובר במותב רביעי שדן בשאלת המעצר, לאחר שנשלח לשני תסקירים וח"ד התכנות.

המשיב שירת בשירות צבאי מלא, עובד, וללא עבר מכביד.

ניתן לשחרר גם כשיש עילת מעצר סטטוטורית, מפנה לבש"פ 3199/15; לבש"פ 5419/16 ולבש"פ 6062/17.

המשיב הפקיד 5000 ₪ במזומן בבימ"ש השלום ביום 12.7.17 במסגרת מעצר ימים במ"י 16345-07-17, ומבוקש כי סכום זה יועבר לתיק דן וישמש לתנאי הערובה.

בנסיבות אלה, מתבקש בימ"ש לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים ללא איזוק, ולחילופין לאמץ את המלצת התסקיר ולהורות על המשך מעצרו בפקא"ל.

7. דין והחלטה

בעניינו של המשיב שבפניי נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת נשיאת נשק.

מדובר בעבירה חמורה, ובנסיבות חמורות בהן נשא נשק מסוג תמ"ק "קרלו גוסטב" בתוך רכב בו נהג, כל זאת בכניסה לעיר ג'לג'וליה.

אין חולק כי נשיאתו של נשק מסוג זה, שתכליתה תקיפה וקטל, אינה עולה בקנה אחד עם התנהלות נורמטיבית, לא כל שכן מקום בו בעבר כבר הורשע המשיב בעבירת איומים.

כבר נקבע בחוק ובפסיקה כי עבירות נשק יביאו למעצרו של נאשם מאחורי סורג ובריח מפאת המסוכנות האינהרנטית שבהן, כשרק טעמים מיוחדים יכולים להצדיק מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מוניב מחאג'נה (פורסם בנבו, מיום 30.7.17); בש"פ 6074/16 דומראני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 22.8.16)).

כך, לא בכדי קבע המחוקק כי לא זו בלבד שעבירות הנשק מקימות עילת מעצר סטטוטורית בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים**, אלא אף הדגיש במפורש **בסעיף 22(ב)(1) לחוק המעצרים** כי לא יוטל בעבירות אלה מעצר בפקא"ל "אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני".

ייאמר כבר כעת כי עיון בנסיבות חייו של המשיב כפי שעולה מהתסקירים בעניינו - כמו גם כעולה מטיעוני הצדדים לא מתקיימים טעמים מיוחדים כנדרש.

המשיב הינו כבן 32, רווק שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו בקרית אונו, ועבד כנהג חלוקת משקאות ושליח בפיצרייה.

המשיב שרת שירות צבאי מלא, ובמהלכו ביצע עריקות, בעטיה ריצה עונש מאסר בכלא צבאי.

לאחר שחרורו השלים קורס מכונאות רכב ועבד בתחום כ-8 שנים.

מרישומו הפלילי עולה כי בעברו הרשעה משנת 2011 בגין איומים בעטיה נדון למע"ת וקנס. עם זאת, עיון בפרטי האישום בו הורשע מעלה כי מדובר בעבירת איומים ברף הגבוה, ביחד עם אחר, שעניינה איומים ברצח כלפי שני שוטרים, במסגרת בדיקת רישיונות שגרתית, עד כדי הסלמה לתגרת ידיים מצד המשיב, שהצריכה ריסוסו בגז פלפל על מנת לרסנו.

בעבירה הנוכחית עלה קושי להכיר באלמנטים אלימים בהתנהלותו, והוא שלל איומים וכוונת פגיעה מצדו.

בשיחה עם השירות היה ממוקד בשלילת כל קשר למיחוס לו בתיק דנן, ממוקד בהצגת עצמו כאדם מתפקד שאינו מעורב בכל אירוע פלילי וקשרים שוליים, ובלט כי הוא מתקשה להתייחס ולבחון בחירות בחייו ודרך

התמודדותו עם אירועים מורכבים ועם חלקים בעייתיים בהתנהלותו, כשהוא עסוק בניסיון לצור רושם חיובי בצפייה לקבלת המלצה על שחרור ממעצרו.

עוד התרשם השירות כי בלטה נטייתו להגיב באופן שטחי וקונקרטי לשאלות, מסר מידע זהיר ושמר על איפוק ושליטה בשיחה.

סופו של דבר - העריך השירות כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה **בינונית** בדרגת חומרה **בינונית**, בין היתר בשל התרשמות מנוקשות חשיבתית המאפיינת אותו ומעורבותו בעבירת אלימות בעבר, ובעיקר - עצם הנגישות לנשק וקשר עם עוברי חוק אחרים.

לפיכך, ולמרות מידת האמון שציינה כב' השופטת מרשק בהחלטתה - כי ניתן לתת במשיב - אין זו מגעת עד כדי אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בכל הנוגע לבחינת מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני והמפקחים המוצעים - בבית הוריו בקריית אונו בפיקוח הוריו אחיו ואחותו- הרי שהשירות התרשם כי מדובר בחלופה ראויה.

מהתסקיר עולה כי הוריו נעדרי עבר פלילי, והאם אף ערוכה לעזוב את מקום עבודתה לצורך הפיקוח, ואולם ההורים שללו כל אפשרות כי המשיב מעורב בכתב האישום המיוחס לו, התרשמו כי הוא מתפקד באופן תקין בבית ובעבודה, חרף העובדה כי הם סבורים כי הם מעורבים בחייו במידה רבה.

בנוסף, בלטה עמדתם המגוננת כלפיו ובדומה לו- אף הם שללו קשיים כלשהם עמם התמודד לאורך השנים או בעייתיות בהתנהלותו אף בהקשר להליך הפלילי הקודם שהתנהל נגדו.

השירות התרשם כי ההורים ממוקדים ברצון לסייע לו, אך למרות מעורבותם בחייו - לא היו ערים לבחירות הבעייתיות בהתנהלותו, ולא זיהו גורמי סיכון למעורבות שולית מצדו ולמעצרו.

בנסיבות אלה, אין מקום לאשר את **הוריו** של המשיב כמפקחים, לא כל שכן -כמפקחים עיקריים מקום בו המשך המעצר בפיקוח מוצע בביתם בקריית אונו.

הגם שהשירות מציין כי הצליחו במהלך השיחה להגמיש במידה מסוימת את עמדותיהם כלפי המשיב ולאפשר קיומם של סימני שאלה בנוגע להתנהלותו ולהכיר בסיכון העולה ממנה, הרי שאין בכך די בנסיבות אלה, נוכח חומרת העבירה ונסיבותיה וההתרשמות מעמדה מגוננת במידה ניכרת כלפי המשיב כאמור.

יש לציין כי חרף התרשמות השירות כי המשיב אינו מאופיין בהתנהגות אימפולסיבית או בלתי מווסתת העשויה להקשות על עמידתו בגבול חיצוני וההערכה שלא יפעל באופן שיפגע באמון שנותנים בו הוריו- הרי שלא התרשמתי כי יש בפיקוח ההורים כדי להפחית ממסוכנותו הרבה.

יש לציין כי אף **אחיו ואחותו** של המשיב, שהוצעו כמפקחים נוספים, נמצאו מתאימים לתפקיד הפיקוח.

האח, כבן 30 נשוי ואשתו בחודשי היריון ראשונים, המתגורר בקריית אונו, והאחות כבת 28 גרושה ללא ילדים המתגוררת בבית ההורים- תיארו כי אופי המיוחס למשיב עומד בפער לתפיסתם אותו כמי שתפקודו יציב ואינו קשור לגורמים שוליים או להתנהגות עבריינית.

שניהם ציינו כי לא הבחינו בהתדרדרות או שינוי מדאיג בהתנהלותו וניכר אצלם קושי לקשור בינו לבין המיוחס לו.

עם זאת, והגם שהם צעירים מהמשיב, התרשם השירות כי הם מתייחסים ברצינות למעצרו, הם מבינים את חומרת העבירה ומשמעות הפיקוח והם אחראים ונורמטיביים היכולים לכוון את המשיב להתנהגות שומרת חוק במסגרת החלופה.

עוד התרשם השירות כי הם דמויות משמעותיות וקרובות בחייו של המשיב, וביחד עם ההורים יוכלו לחלק את הנטל לאורך זמן ולבסס מערך פיקוח הולם.

בנסיבות אלה, הגם שהתרשמתי כי אחיו ואחותו של המשיב ראויים לתפקיד הפיקוח - הרי שקיים ספק רב בכל הנוגע להיותם של ההורים מפקחים ראויים.

מדובר במשיב בעל רמת מסוכנות בינונית, מיוחסת לו עבירה חמורה, בעלת מסוכנות הטבועה בה, שבוצעה בהיותו גר במקום החלופה המוצעת, ומתחת לאפם של (למצער) שלושה מהמפקחים המוצעים, המתגוררים בבית.

בנסיבות אלה, הרי שהשילוב בין **חומרת** העבירה, **עברו** בעבירת איומים כמתואר, **נגישותו** כיום לנשק על כל המשמע מכך, קיומו של **תסקיר שלילי** בעניינו כמפורט בו הערכה בדבר **מסוכנות בינונית**, כמו גם **ספק** בדבר כשירותם של חלק מהמפקחים לשמש בתפקיד זה- מביאים למסקנה כי בשלב זה לא קיימים "טעמים מיוחדים" כהוראת המחוקק המצדיקים מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני.

8. **לאור האמור, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.**

ניתנה והודעה היום ה' תשרי תשע"ח, 25/09/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת